

VECKOBLADET

Fredag 6 december

Utkommer fredagar

1996 22:e årg.

35

Ugglan är hotad

Kyrkan ska möblera om i sin verksamhet. Enligt ett förslag ska församlingshemmet i det fantastiska Ugglehuset efter nästan hundra år flytta till Wieselgrenska huset. Ett informationsmöte hölls i förra veckan i den vackra samlingslokalen i Ugglehuset.

Domprosten inledde med att redovisa hur verksamheter inom församlingen var spridda på flera lokaler. Som arbetsledare upplevde han svårigheter att få ett samlat grepp om verksamheten. Ett principbeslut om att samla verksamheten togs i kyrkorådet redan 1993.

En arkitekt visade hur Wieselgrenska huset skulle byggas om, någon redovisning för vad som fysiskt skulle hända med Ugglehuset gavs inte, men det stod klart att pastoralinstitutet som nu hyrde Wieselgrenska huset istället skulle hyra Ugglan. De skulle då dela upp den vackra samlingslokalen både på längden och på höjden.

Slakt på kulturarv

Det var en upprörd stämning bland de församlade som mest bestod av personal och av personer som deltog i församlingsverksamheten eller tog sina barn till kyrkans barntimmar. Det talades om slakt på kulturarv och på en positiv och fungerande verksamhet. Lokalerna i Wieselgrenska huset underkändes ur flera aspek-

ter. Barnverksamheten skulle ner i en källare, det var trångt för barnvagnar, det fanns en hiss som bara tog en rullstol i taget, trånga utrymmen och för stora utrymmen med förfärlig akustik. Ja, kritiken var massiv.

När nu varken pastoralinstitutet eller de som jobbade i församlingshemmet ville flytta, varför skulle de då byta plats? För en abstrakt ide om att allt skulle vara samlat under samma tak som där domprosten satt? Allting fick föresten ändå inte plats.

Information eller dialog?

Kyrkorådsledamoten Sven Bengtsson lyckades reta upp församlingen genom att först inte tillåta andra frågor än skriftliga undertecknade med namn och adress. Sedan med att ge svar i stil med att den frågande inget hade begripit eller minsann inte var den som skulle ta ekonomiskt ansvar. Han upplyste oss också om att vi inte var inbjudna till diskussion utan till information. Den kloke

domprosten ingrep då, tog då hand om mikrofonen och tillät en dialog.

Sparbeting eller omfördelning

Vi fick veta att det visst inte bara var frågan om att han ville ha alla under ett tak, det viktiga var att sänka omkostnaderna för lokalerna. Men varken han eller Bengtsson kunde förklara hur det kunde bli billigare att kosta på ombyggnader för 16 miljoner för att låta två verksamheter inom kyrkans lokaler byta plats.

Han kunde inte heller tänka sig att flytta till Ugglan, för det var alldeles för långt från katedralen. Ja, han sa hela tiden katedralen inte domkyrkan. Och alla andra alternativ, exempelvis lokalerna ovanpå Arken, var utredda och förkastade som för små för präster och patorsexpedition. Från salen konstaterades det att det var fråga om en omfördelning av yta och rumskvalitet från barnen till prästerna.

(forts. s. 2)

Våra nordiska systerpartier

En notis i DN gör oss uppmärksamma på att EMU-frågan diskuteras seriöst i finska vänsterförbundet, vänsterpartiets systerparti. Partiets hållning skall enligt uppgift avgöras genom en medlemsomröstning, vars utslag blir bindande för riksdagsgruppen m fl företrädare.

Detta tyder på att åsikterna går i sär inom partiet och att det finns betydande opinioner för och emot finskt medlemskap i EMU i partiet som helhet och/eller i riksdagsgruppen. Förhoppningsvis finns det också en levande debatt inom den finska vänstern att knyta an till.

SF i Danmark har snabbt och oväntat kommit in i den politiska värmen igen. Man hjälpte tillsammans med Enhetslistan statsminister Nyrup Rasmussen ur den pinsamma knipan han hamnade i när den danska regeringen ställt till det för sig i samband med Salman Rushdies besök i Köpenhamn. Nyrup slapp genom vänsterns försorg misstroendevotum i Folketinget. När sedan venstre och de konservativa inte ställde upp i en budgetkompromiss – finanslovsförslag, har regeringen förhandlat med och på viktiga områden kommit överens med SF. Holger K Nielsen, sf's ordförande värderar uppgörelsen mycket högt och förutspår nya överenskomelser medan finansminister Mogens Lycketoft (s) av taktiska skäl tonar ner betydelsen av det hela.

RN

**Vi har
Julklapps-
böckerna!**

**Klostergatan 8
Tel. 211 11 42**

Det spekuleras ganska friskt för närvarande om hur det skall bli med kärnkraftavvecklingen. En överenskommelse skulle vara klar till den 10 december, men nu tyder mycket på att man behöver hela december för att komma i mål. Regeringen har två vägar att välja mellan: Den kan satsa på en uppgörelse med de gamla linje-trepartierna (c.v. ev. mp och kd). Eller på att få med folkpartiet och, fast det är mindre troligt, moderaterna i nya förhandlingar. Det kan också ses som ett tydligt politiskt ideologiskt vägval. Det första alternativet förutsätter att man fattar beslut om att minst en reaktor ställs av senast år 2000. Här går smärtgränsen för centern och vänsterpartiet. De ser helst att två reaktorer stängs senast 1998, men den andra reaktorn är i praktiken redan bortförhandlad och problem att hinna med lagstiftnings- och avtalsfrågorna kan leda till att man accepterar ett stopp år 2000. Eftersom det säkert går snabbast att klara formalia kring avvecklingen av en av statens. Vattenfalls, egna reaktorer, får vi nog ställa in oss på att Barsebäcksverken drivs vidare en bit in på 2000-talet. Det är också ett rött-grönt vägval, som leder bort från resursslöseri mot hushållning och kretslopp.

Sakligt sett är det också ett starkt alternativ. Vi har klarat elförsörjningen bra i Sverige när upp till hälften av kärnkraftverken varit avställda. Oskarshamn I var avställd i ca två år för total renovering och flera av de andra verken stod kortare eller längre perioder för översyn eller på ett problem med säkerheten mellan 1991 och 1994. Och om man jämför hur man ser på behovet av omvandlingstryck i den offentliga sektorn, för att kunna öka effektiviteten där, med de skräckscenarior, som målas upp om den skelintensiva industrin skulle få något högre elpris, blir det nästan komiskt.

Det verkar också som om Lennart, Dahléus för centern och Beijer, som förhandlar för vänsterpartiet tror att en uppgörelse med regeringen är möjlig.

Hotet mot en sådan uppgörelse kommer från industrins företrädare och från delar av fackföreningsrörelsen. Deras lösning är inte ny. De accepterar att kärnkraften skall avvecklas. Men det skall ske först när det finns miljövänliga alternativ, som kan ersätta kärnkraften och när hänsyn till säkerheten gör det motiverat. Motargumentet är sedan länge att det är svårt att motivera någon att satsa på miljövänlig elproduktion, så länge det finns gott om billig, för att inte säga, subventionerad, kärnkraft för överskådlig framtid. För att tillfredsställa fack och arbetsgivare behövs politiska partners. Folkpartiet och kristdemokraterna

Ugglan...

(forts. fr. s.1)

Lycklig av vackra lokaler

Själv älskar jag Ugglelokalerna. Jag tillhör inte domkyrkoförsamlingen men har vid flera tillfällen haft glädjen att kunna vara med när föreningar hyrt lokalerna för möten eller körsång. Till skillnad från domprosten som hävdade att det var verksamheten inte lokalerna som var det viktiga, så menar jag att det hänger samman och att vackra och ändamålsenliga hus och miljöer ger kraft till både verksamheter och individer. Jag känner mig berövad Ugglehuset. Om förslaget går igenom upphör det att vara en lokal för församlings- och föreningsverksamhet, som därmed är tillgänglig för ett stort antal människor, och blir istället en sluten lokal för undervisningsändamål.

I strid mot stadsplan...

I gällande stadsplan som fastställdes av fullmäktige 1984, är fastigheten betecknad med C, vilket betyder att den "endast får användas till samlings- och föreningslokaler och därmed samhörigt ändamål". Såvitt jag kan se så måste en stadsplaneändring till här om förslaget ska förverkligas, men det trodde inte domprosten. Han menade att det var ju fortfarande kyrkans hus även om man hyrde ut det till undervisning.

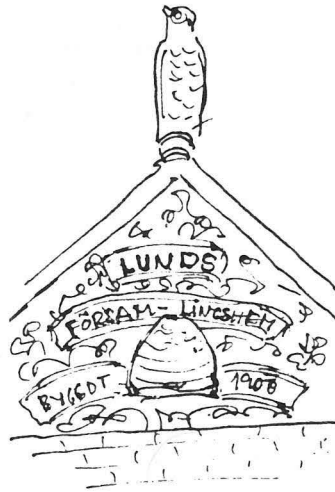
En kommun kan ju inte tvinga en husägare att bedriva en viss verksamhet i ett hus, så frågan är hur stor byggnadsnämndens makt är i realiteten. Men man kan ju ändå hoppas att kommunen lyckas förhandla med kyrkan och få dem att tänka om.

...och bevaringsplan

I bevaringsplanen är Ugglehuset q-märkt. Det innebar enligt stadsplanen som fastställdes av fullmäktige 1984 om- och tillbyggnader samt underhåll "skall prövas särskilt noga för att säkerställa att de kulturhistoriska värdena skyddas på ett tillfredställande sätt". Vidare att "denna särskilda värdering av bebyggelsen kan medföra höga underhållskrav och i viss mån inskränka om- och tillbyggnades möjligheterna inom dessa fastigheter".

Det kulturhistoriska värdet av Ugglehuset ligger inte bara i byggnaden utan och i att den ursprungliga verksamheten bedrivs

ligger närmst till och flera initierade bedömmare tror att uppgörelsen blir mellan regeringen och dem. I så fall måste regeringen ta risken att försämrade relationerna med centerpartiet drastiskt och dessutom stryka ett streck över Maria Leissners misstroende votum mot Göran Persson. Det verkar mindre sannolikt, men det har varit så många turer i kärnkraftfrågan att man inte blir förvånad av något längre.

där. Det är tragiskt det detta inte accepterades som ett argument av kyrkans representanter. Visionen om allt under ett tak nära katedralen var för stark.

Går det att ändra?

Mötet drog ut på tiden, men någon öppning i dialogen märkes inte. Allt verkade vara bestämt, fast på oklara grunder. Det var ju som sagt ett informationsmöte. Det var inte tänkt som dialog och utöver de föredragande tycktes inte några makthavare närvara. Men kanske var opinionen så stark att någon där uppe i kyrkohierarkin kommer att ta intryck. Folk blev mer dämpade när klockan blev över tio, men frågan är om den pappa som under pausen sa att han tänkte lämna kyrkan, egentligen fick någon anledning att ändra sig.

Ann

Ska djuren ta över?

Det är inte utan att man undrar vad som pågår i världen därute medan vi sysslar med annat. Då och då hejar jag till inför löpsedlar och tidningsrubriker med känslan av att inte förstå. Reaktionen är kanske naturlig så här nära sekelskiftet. Det är så mycket som flyter och så mycket, som går igen. Retro, alltså. Rosengård, Bergsjön och Norra Fälåden har fått kultstämpel. Snart K-märkt. Det är OK för min del. Det är inte det jag tänker på utan annat. Ett exempel: Två kvällstidningar hade samma dag samma nyhet på löpen – "Kapade planet Kraschat – två svenskor bland de saknade" Typ. Med tanke på omtändigheterna en rimlig nyhetsvärdering. Men den tredje och största av dem, Sveriges största dagstidning, fyllde hela sin löpsedel med följande i "världskrigsstil": "Här dödas katten Missan", med färgbild av dådet. Till listan av säkra kioskvältare som "Anne Nicole Smiths bröst – tidsinställda bomber" och "Du kan dö av din medicin – vi har hela listan" sällar sig nu våld mot djur och djur i livsfara. Nelson var bara förnamnet. Det är inte en enstaka företeelse utan en trend.

Se på Brigitte Bardot

Här om dagen fanns följande rubrik, också den i Aftonbladet: "Joel dödade rätten som bet hans bror". Jag är osäker på vems sida tidningen egentligen står, men jag har mina misstankar. Det är ju inte något märkvärdigt med att man slår ihjäl ett kräk, som bitit ens lillebrossa. Det har varit naturligt sedan Hedenhös. Anledningen till att det uppmärksammas måste ju vara en annan. Att det är synd om rätten! Det är kanske en kampanj under uppseglade mot det ökade våldet, som sprider sig allt längre ner i åldrarna, i allmänhet och mot övergrepp mot djur i synnerhet. För vad är det egentligen, som säger att en bror är mer värd än en rätta eller att en människa är mer värd än ett djur?

Själv tror jag att det började med fuskpälarna. Sedan har det bara blivit värre. Det är något skumt med kvinnor som klär sig som Steiffdjur och leksaksnallar. Eller jämför ett par leopardmönstrade tights – rädslan för jämställdhetsombudsmannen gör att jag inte nämner deras folkliga namn – med originalet. Jag håller på riktiga grejor. Och se hur det gått med Brigitte Bardot. Hon älskar djur och hatar muslimer nu för tiden.

Det är dags att säga stopp nu. Innan människan degraderas till en evolutionens andraplans figur. Det finns folkliga rörelser mot försämring i arbetsrätten och a-kassan och man demonstrerar utanför Riksdagen. Men vem försvarar oss mot djuren?

Erbar

30 november:

Tvivelaktig kultursatsning

Man har fått vänja sej vid att kultur används för diverse utomstående syften. Den ska dra turister och därmed vitalisera krisorter, den ska göra det möjligt för företagen att rekrytera folk till och behålla dem på nyckelbefattningar (studera platsannonserna så får ni se!), den ska integrera invandrare, hålla ungdomen sysselsatt om kvällarna (minns den första diskussionen om [Kultur]Mejeriet!). Detta är alltså instrumentella sätt att använda kulturen.

Det kan kännas tveksamt för den som tycker att kultur är trevlig (angelägen, livsviktig osv.) i sej. Å andra sidan bör man akta sej för överromantiska föreställningar om kulturens väsen. Kulturen har i alla tider använts i olika externa syften, ibland högst suspekta.

Dessa funderingar föranleddes av årets 30 november i Lund. Då skulle kulturen förhindra kravaller.

Kultur & kommers

Strategin var att locka ut vanliga vuxna på stan så att inte unga demonstranter och motdemonstranter skulle få fritt spelrum. Samma sak prövades förra året och med gott resultat: mycket folk, inga kravaller.

Men Karl XII:s dödsdag förra året var inte bara kultur. Det var kommers också. Kommunen hade denna torsdagkväll fått butikerna i centrum att hålla kvällsöppet. De båda elementen kultur och kommers ingick en bitvis lycklig förening, som när Hans Pålsson spelade Mozart bland saluhallens ostar och skinkor.

I år låg 30 november fel i tiden för köpmännen. De hade den följande dagen en av årets allra största kristna helger, Skyltsöndagen, att koncentrera sej på, och den normala Långlördagen inföll först en vecka senare. De nobbade.

Därmed var det kulturen som på egen hand skulle mobilisera Lunds massor. Det var ett från början svårt projekt, och det blev inte bättre av vädret, med dimma och med regn över resterna av föregående dagars snö.

Själv stod jag i en välkänd blåsorkester i ett tält på Tegnérplatsen. Tältet var upplyst och uppvärmt, dvs. inte särskilt varmt men värmefläkten hade i alla fall lyckats smälta platsens snö och is till modd. Jag längtade efter galoscher. Vi var drygt tjugo i orkestern och fyllde drygt halva tältet som alltså inte var särskilt stort. Det var alltså ingen stor publik som kunde få sina sinnen mildrade av vårt spel.

Fast det räckte mer än väl. Publikens uppgick till elva personer. Tio identifierades som orkestern och/eller vänsterpartiet närstående.

Sirener

Alltnog drog vi igång, även om vi stördes en smula av värmefläktens brus. Det skulle emellertid bli värre. Ute i Lundagård inleddes nu ett

pampigt ljus- och ljudspel. Dvs. ljuset såg vi inte så mycket av inifrån tältet, men ljudet tog sej igenom duken. Det varelektroniska klangur högtalare, vackra och stämningfulla, men svåra att koncentrera sej på när man samtidigt skulle läsa de egna noterna. Fast det blev efterhand allt lättare med det elektroniska (och svårare med det egna akustiska) för volymen stegrades därute.

Vi spelade bland annat Nino Rotas tema till Fellinifilmen *Amarcord*. Det är musik som vill spegla stadens mångfald och därmed också mångfaldiga ljud. Nånstans bryter t.ex. eufonerna in i melodin med ett sireniknande bröl.

Den här gången hade eufonerna inte behövts. Sirenerna fanns ändå.

Det blev riktigt skojigt tack vare absurditeten. Fast egentligen fanns det anledning till kritik mot den arrangerande kultur & fotbolls-förvaltningen. Den har kritiserats för liknande krockar förr.

Inget finger i luften

Och man kan gå vidare och kritisera förvaltningens politiska överbyggnad, själva nämnden.

Här hade det för en gångs skull (till skillnad från t.ex. Kultur-nätterna) anslagits pengar så att de medverkande arvoderades. De kulturpengarna var rätt bortkastade. En del arenor hade väl fler besökare än tältet på Tegnérplatsen men det var enligt rapporter allmänt glest.

Fast det överordnade syftet uppnåddes ju, det blev inga kravaller? Riktigt. Men de hade uteblivit ändå, kulturen förutan. Den som rör sej på stan och i politiken och ger akt på kopplings-skåpens affischer (eller uteblivna sådana) visste att det inte var någon uppladdning på gång. Och den kunskapen borde alltså nämndens politiskt tillsatta ledamöter ha skaffat sej och vidarebefordrat. Det är klart, det tar tid att bygga upp en apparat, skaffa tillstånd och boka lokaler och engagera artister, och det kan inte göras sedan man haft ett finger i luften veckan före aktuell dag. Men man kunde ha haft en flexiblere organisation och inte varit rädd att avbryta projektet när man såg vart det barkade. För det instrumentella syftet, kravallbekämpningen, kunde ju uppnås med billigare medel.

Kvällen därpå, Skyltsöndagen, var vädret lika grått och vått. Centrala Lund kokade av folk.

Gr

Svenska EU-kritiker i Bryssel

De EU-kritiska partierna och ledamöterna i Europaparlamentet hade i förra veckan inbjudit till en konferens i Bryssel.

Det reste 600 EU-kritiker från hela Europa, både inom och utom unionen. Arrangörer var bland andra vänsterpartiet, miljöpartiet, kritiska socialdemokrater och centerpartister. Konferensen ägde rum i några av Europaparlamentets många sessionssalar och tolkades till alla EU-språken.

Betalt av EU

Konferensen bekostades med EU-pengar. Varje parlamentariker har nämligen ett årligt bidrag till studieresor för en större grupp besökande, och det bidraget utnyttjades till att subventionera besöket. Det fanns de som inte betalade någonting alls för resan till Bryssel under tre dagar. Omkring hälften av deltagarna kom från Sverige och restaurangkvarten i Bryssels centrum genljöd av miljöpartistiska röster. Vänsterpartisterna var färre.

Konferensdeltagarna fick höra Per Gahrton, Jonas Sjöstedt, Sören Wibe (s) och Hans Lindqvist (c) m fl varna tillsammans med andra kritiska parlamentariker från Irland, Storbritannien, Tyskland och Frankrike för den federala överstatlighet som hotar det nationella självbestämmandet. Det diskuteras EMU, arbetslöshet, säkerhets- och utrikespolitik, pass- och invandrar- och polisfrågor.

Maastricht II

EU förbereder sig sedan i somras för en revidering av Maastricht-avtalet, EU:s grundlag. En utvidgning med fler stater kan lamslå de beslutande institutionerna i EU. Det blir för många länder om avgörandena. Därför väntas en inskränkning i de olika staternas möjlighet att utöva veto mot beslut som rör dem själva. Beslut ska fattas före den 1 juli nästa år vid ett toppmöte i Amsterdam.

Även EUs militära ambitioner ägnades stor uppmärksamhet. Per Gahrton angrep i sin sedvanliga sluggerstil dem som vill föra in Sverige i Nato. Även Jörn Svenssons framträdande lär ha uppskattats av publiken. Säkert var det en upplevelse för svenskarna att höra dem tala på sitt modersmål där i sessionssalen i Bryssel.

Motståndet mot den gemensamma valutalan förenar de arrangerande parlamentarikerna. Alla tar emellertid inte avstånd från unionen som sådan. Vänsterpartisterna argumenterar blint för att man skulle kunna välta hela projektet över ända. Per Gahrton svarade på en fråga att han tror att de nordiska länderna skulle kunna gå ur, men inte de övriga.

Från VBs Brysselkorrespondent

Från det kommunala/statliga

Förordnad av landshövdingen, det ni!

Vad det handlar om är den arbetsförmedlingsnämnd, som är ett resultat av regeringens sysselsättningsproposition från i somras. Första sammanträdet har nu ägt rum, och intrycken är inte helt negativa. Som jag nog nämnt i tidigare spalter är sju av de tretton ledamöterna nominerade av kommunen. I övrigt finns representanter för länsarbetsnämnden, de lokala arbetsförmedlingarna, SAF samt LO, TCO och SACO.

Vid ett "förmöte" med de kommunala representanterna (som för övrigt en färsk utredning om det kommunala arbetsmarknadspolitiken föreslår skall bilda en arbetsmarknadsdelegation direkt under kommunstyrelsen) varnade arbetsmarknadssektionens chef Ingrid Malmqvist oss för att hysa överdriven optimism vad gäller möjligheten att i praktiken styra de 160 miljoner kronor arbetsförmedlingarna + Ami har till sitt förfogande till de människor och åtgärder som skulle ge bäst resultat på sikt.

Och förvisso var det förslag till plan för arbetsförmedlingarna för 1997 som presenterades inte alltför imponerande. Vad kostar en åtgärd per månad? Vilken är billigast? (Lägst styckpris, med arbetsförmedlingarnas terminologi). Hur mycket åtgärder kan vi maximalt få för de anslagna pengarna? Den individuella handlingsplan som sysselsättningspropositionen anvisar förbehålls de som varit utan reguljärt arbete i två år. Arbetsmarknadspolitik = enkel multiplikation och division!

Det framstår ganska tydligt att de två riksdagsbeslut som ligger till grund för nämndens arbete står i strid med varandra. Sysselsättningspropositionen från i somras talar om flexibilitet, decentralisering och ökat kommunalt engagemang. Höstens budgetproposition är helt inriktad på kortsiktiga kvantitativa mål, på det att regeringens löfte om en halvering av den öppna arbetslösheten måtte uppfyllas.

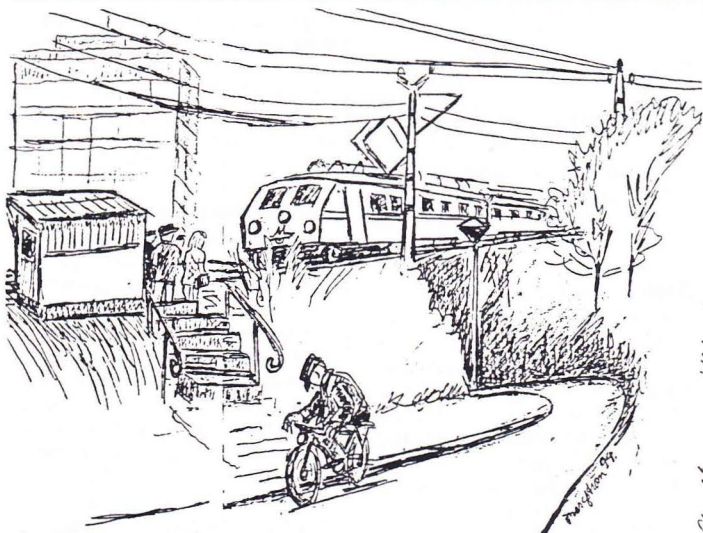
Att jag trots allt är försiktig positiv beror på den mer eller mindre uttalade frustration som i stort sett alla i nämnden, inte minst de som representerade arbetsförmedlingarna och Ami, verkade känna över de till synes mycket begränsade möjligheterna att arbeta långsiktigt, med kvalitetsmål. Ordförandens – Sven Tufvesson – funderingar kring en kommande framställan till regeringen att låta Lund bli frikommun för att på ett mer effektivt sätt kunna bekämpa arbetslöshetens negativa verkningar, inte minst för ungdomar och invandrare, möttes med gillande nickar från många håll. Som ett första steg kan man se nämndens beslut att i fortsättningen bjuda in Försäkringskassan, som bl a har ansvar för diverse rehabiliterings-åtgärder att närvara vid mötena.

Fortsättning följer. IS-BP

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumeration: 180 kr per år. Ins. på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidsskriftsverkstan Svarbrödersg. 3. Tel 046-211 51 59 onsdagar e. kl 19. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtet om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck:KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Agenda 21 i södra Lund

I veckan som gick var olika organisationer, skolor, vårdcentraler och daghem i södra Lund inbjudna till träff på Åkerlund & Rausing.

Ämnet för kvällen som presenterades av marknadschef Per-Stefan Gersbro var Agenda 21.

Omställningsproblem

Gersbro berättade att den nya reningsanläggningen hade fungerat bra. Dock medgav han att det uppstått mindre läckage vid omkoppling från de två gamla reningsanläggningarna.

Utsläppen beräknas bli 280 ton för året men beräknas minska till 200 ton 1997 och 100 ton 1998. De korta utsäppen när företaget hade bytt anläggning hade märkts vid daghemmet Väderleken, upplyste föreståndaren där, Annika Lind.

Återvinning och transportvolym

Det fanns problem med återvinning av papper som ska användas nära livsmedel, bland annat på grund av bakterierisk. Till yttre omslag, som till exempel kartongen på Kelloggs-paket gick det däremot bra. Ny teknik gjorde det möjligt att göra vissa förpackningar upp till sextio procent lättare. Detta är naturligtvis positivt med tanke på transporter och utsläpp i samband med dem.

Trafiken kring företaget

En fråga på dagordningen var trafiken till och från fabriken. Klostergårdens byalag ville att företaget skulle återuppta transporterna på järnväg. Sedan gammalt finns det ju ett stickspår in på fabriksområdet. Tetra Pak använder ju det gamla Trelleborgsspåret för transporterna till och från sitt företag.

Från ÅR svarade man att det skulle innebära att växel måste byggas om för två miljoner kronor vilket skulle vara svårt att finansiera.

Däremot fanns det planer på att bygga ut Industrivägen över Höje å med anslutning till väg 108 vid Flackarp. Gersbro menade att det i dagsläget fanns en politisk majoritet för detta i kommunen men att kostnadsfördelningen mellan Vägverket och kommunen inte var avgjorda. Kostnaden beräknades till 25 miljoner. Detta skulle i sin tur innebära att trycket på Klostergården, Värpinge och hela sydvästra Lund skulle lätta och man skulle sloppa all rundkörning som alstrar mycket utsäpp. Haken är naturligtvis naturintressena. Dalgången är en av våra gröna lungor.

Tåghallplats och djurpark

En fråga som också dryftades var möjligheten att åter öppna hållplatsen vid Källbymölla för persontrafik. Det skulle kunna begränsa bilåkandet för de anställda på ÅR genom att de skulle få ett alternativ. Företaget ställde sig positivt till det, och kommer genom namnlistor att undersöka intresset bland de anställda.

Byalaget tog upp frågan om djurparken på St.Lars och värdjade till ÅR att bli sponsor. Den är ju nedläggningshotad. Företaget lovade att ta frågan under övervägande.

ÅR meddelade att man från företaget sida planerade att bjuda in till en ny träff under våren för att utbyta åsikter och överlägga om gemensamma problem. På denna träff var för första gången kommundelsnämnderna på Söder och Väster representerade. Det bör de fortsätta att vara, tycker jag.

Göte Bergström

Samarbetsprojektet Asmara-Lund går vidare

De flesta vet troligen inte att vänsterpartiets motion om ett samarbete mellan Lund och Asmara faktiskt gick igenom sent på natten vid det budgetmöte som hölls i juni 1996. Sedan dess har Lunds vänortsförening arbetat vidare med projektet.

Elsa Grip, Bereket Yebio och jag sände den 5 september ett planeringsutkast till Sida. Enligt planern ska vänortssamarbetet bedrivas i Lund och Asmara, men bekostas av Sida.

Vi har tänkt att samarbetet ska baseras på Agenda 21:s mål om internationalisering av miljöfrågor och inriktas på fyra punkter.

1. Miljöutbildning av tjänstemän och lärare.

Detta har genomförts i Lund. Bereket Yebios fristående media-institut i Asmara, Eritcom, skulle kunna bli basen för genomförandet av ett brett program av samma typ i Asmara. Bodil Jönssons och Per Wickenbergs bok "På goda grunder" har i sin engelskspråkiga version överlämnats till Eritreas undervisningsministerium.

2. Planering av en ny stadsdel med nykretsloppsteknik för vatten, avlopp och avfall.

Bostadsbristen i Asmara är katastrofal. Stor brist råder på utbildade stadsplanerare. Planarkitekt Elsa Grip har vid flera tillfällen diskuterat problemen med Asmaras stadsbyggnadsdirektör dr Rezene. Ett tänkbart område är en stadsdel som kallas Paradiso North. Larry Andow har kontaktat HSBs biståndorgan "Utan gränser", som redan är verksamt i Etiopien och som uttryckt intresse för stadsbyggnadsprojektet.

3. Skolor som modeller för resursnåla byggnader

Eritreagrupperna har redan finansierat ett par skolbyggen i Eritrea. Tillsammans med Elevorganisationen och Lutherhjälpen genomfördes 1995 Operation Dagsverke som inbringade sju miljoner för skolbyggen. Eritreas ansvarige skolkonstruktör, Samuel Teklemikael, deltog i våras i en kurs på Lunds Tekniska Högskola och diskuterade med Elsa Grip idéer om att spara regnvatten i tankar under skolorna, återanvända organiskt avfall och odla på skoltomterna.

4. Cykeltrafikplanering

Asmara är stort som Lund, avsett för 250 000 invånare, men rymmer dubbla den befolkningen. Cykeln är allmän i regionen. Lund är troligen Sveriges cykeltätaste stad med stor kunskap och erfarenhet om cykeltrafik.

Treårsplanen

Det är tänkt att projektet ska pågå i tre år, att det ska involvera ett antal tjänstemän från bland annat Asmaras tekniska kontor och Lunds tekniska förvaltning och stadsarkitektkontor. Det kommer totalt att kosta cirka fyra miljoner kronor, som Sida ställer till förfogande. Hela denna idébeskrivning är offentlig handling och ingår i Lunds Kommuns Vänortskommittés protokoll från den 18 november. Den kan alltså beställas av den som är intresserad av mer detaljer.

Hur blir det?

Naturligtvis är detta bara ett förslag. Förhandlingar måste föras mellan de båda parterna. Sida-anslaget påverkas av förhandlingarnas utfall. Torsdagens den 19 december besöker antagligen Eritreas ambassadör Adhanom Teklemikael Lund. Han är intresserad också av de industrier som finns i Lund, Draco, Tetra-Laval m.fl.

I januari 1997 reser en lunda-delegation till Asmara på inbjudan av Asmaras borgmästare Zemedan för att förhandla på ört och ställe.

Mycket återstår att göra, och mycket kan tillstöta, men hittills har det gått bra. En framgång kan betyda mycket i Asmara och bli en fjäder i hatten för Lund.

Gunnar Stensson

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må kl 19.30 på partiokalen. Ämne: Beredning kommunfullmäktige

RÖDA KAPELLET Sö 8/11 kl 18.45. Rep med Joakim. Tag med Prologen. Vi spelar också ytterligare en Dödsynd plus ev. något av Brückner (nytt material)

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Ann och Thomas Schlyter. Nästa redaktör Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: lunds.tidskriftsverkstad @ mailbox.swipnet.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.